

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

88. An Prælati Regularium possint sine approbatione Ordinarii audire
sæcularium confessiones? Et an Sacerdites simples sine licentia, &
approbatione Episcopi possint absolvere non solum peccata ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76429](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76429)

licentiam ab Episcopis, posse nihilominus audire confessiones secularium, quia quamvis strictè non habeant beneficium parochiale, largo tamen modo dicuntur ipsi habere, quia habent curam animarum, & sunt communiter probatores, & digniores, tam literis, quam moribus, plerisque secularibus habentibus curata, & consequenter per eos sufficienter satisfi menti Concilij Tridentini. Ita Valerus, qui etiam *ibid.* paulò post docet Sacerdotes simplices, sine licentia, & approbatione Episcopi posse absolueri non solum peccata venialia, & mortalia, aliàs ritè confessà, sed etiam peccata mortalia in confessione oblita, & hæc sunt eius verba. Ego puto probabile, peccata oblita (cum iam sint indirectè absoluta in prima confessione,) posse postea absolui à quocumque etiam non exposito, seu approbato. Sic Valerus, sed an probabiliter iudicent alij; sicut de alia opinione Ioannis Santicij in *selectis, disp. 49. à n. 11. usque ad 14.* vbi acutè & solidè probat Equites D. Ioannis, D. Iacobi, Alcantaræ, & Calatravæ, utpotè verè Religiosos (vt nos alibi satis probauimus) posse peccata confiteri cum simplici Sacerdote, non approbato ab Episcopo.

Sup. hoc in tom. 3. r. 1. ex Ref. 35. §. 2. & c.

Sup. hæc mortalia oblita in to. 1. r. 4. ex iactissima doctrina Ref. to. à §. vlt. Albi signanter in Ref. que nunc est in tom. 9. r. 2. Ref. 162 in fine, & hic infra in Ref. 100. & c.

RESOL. LXXXVIII.

An Regulares possint excipere confessiones famulorum actu seruientium, & commorantium in eorum Monasteriis, absque Episcopi approbatione?

Et notatur dictos Confessarios absolueri posse super dictos famulos à casibus locorum ordinariis reservatis.

Et etiam queritur, à quo sit puniendus Regularis, excipiens secularium confessiones absque approbatione Episcopi?

Et an Regulares possint ministrare Sacramentum Extreme-Vnctionis secularibus ratione hospitij sine aliqua alia occasione in Monasterio ipsorum infirmantibus ad mortem?

Et notatur posse Regulares ministrare Eucharistiam in Paschate, & Viaticum in articulo mortis familiaribus, & seruitoribus commorantibus in Monasterio, vel si sint coniugati, & dormiunt nocte extra Conuentum. Ex p. 9. r. 9. & Misc. 4. Ref. 36.

Sup. hoc in Ref. seq. & supra in Ref. 69. §. Quod autem, post medium, à ver. Primum posse. & §. Quoad illa, & infra in Ref. 238. §. 2. per totum, & in tom. 1. r. 3. Ref. 24. §. Quæro octauo. & in to. 2. r. 2. Ref. 21. cursum in §. penult.

§. 1. **A**ffirmatiuè respondet Bordonus in *Constit. Regul. tom. 2. ref. 34. n. 41. & tom. 2. ref. 75. n. 84.* Tamburinus de *Iure Abbatum, tom. 2. disp. 6. q. 6. n. 4.* Peyrinus *tom. 1. Constit. 1. Iulij 11. n. 12.*

2. Verum ego adhaereo negativæ sententiæ, quam tuetur Rodriguez *tom. 2. q. 67. art. 1. & Suarez tom. 4. de Relig. tract. 10. lib. 9. cap. 4. num. 18.* Quibus adde Mancinum de *visit. infirm. pract. 3. dub. 14.* Pellizat. in *Man. Regular. tom. 2. tract. 8. cap. 4. sect. 2. num. 55.* & Lezanam in *summa tom. 2. cap. 16. num. 16.* Constat enim ex Concil. Trident. *sess. 23. cap. 15.* nullum etiam Regularem posse Confessiones secularium, etiam Sacerdotum audire, nec ad id idoneum reputari, nisi aut Parochiale beneficium, aut ab Episcopo per examen, &c. idoneus iudicetur. Deinde Urbanus VIII. in Bulla, quæ incipit, *Cum sicut accepimus;* & refertur in Bullario *tom. 4. Bull. 92.* reuocat omnia priuilegia aliàs concessa, quoad audiendas confessiones secularium personarum, sine examine, & approbatione Ordinarij.

3. Dicere autem cum Peyrino, & aliis, quod Patres Concilij Tridentini, & Urbanus VIII. loquuntur de confessionibus secularium extraneorum (quales sunt etiam mortuæ, qui Monasteriis inferuiunt, sed in iis non viuunt, neque dormiunt; & teste Rodriguez *tom. 2. quest. 67. art. 1.* dicuntur familiares lato modo)

non autem de confessionibus famulorum, qui sunt continui commensales, qui scilicet ordinariè viuunt in Monasteriis, ibique comedunt, bibunt, & dormiunt, hoc inquam dicere, est mera fuga, & gratis dicitur: nam Concilium, & Urbanus absolute, genericè, & sine vlla distinctione loquuntur; ergo eorum verba secundum regulas iuris absolute, & sine vlla limitatione intelligenda sunt.

4. Sed si aliquis quærat hinc quomodo, & à quo sit puniendus Regularis excipiens secularium confessiones absque approbatione Episcopi. De hoc dubio nouissimè extat declaratio Sacre Congregationis tenoris sequentis. Eminentissimi, & Reuerendissimi Domini. Queritur ab Eminentis Vestris, qua pena, & à quo sit puniendus Sacerdos Regularis, qui absque præsentia Archiepiscopi, seu Episcopi approbatione confessiones personarum secularium audit: Die 14. April. 1646. Sacra Congregatio Eminentissimorum Cardinalium Concilij Tridentini Interpretum respondit: Punientum esse ab eodem Archiepiscopo, seu Episcopo penis, etiam censurari. Petrus Aloyus Cardinalis Carafæ. Franciscus Paulinus S. C. C. Secret.

5. Nota etiam hinc, quòd Bordonus, & Peyrinus in locis citatis tenent, dictos Confessarios absolueri posse prædictos familiares à casibus locorum Ordinariis reservatis. Sed ego contrarium teneo cum Patre Lezana, vbi *supra à n. 17.*

6. Sed hic obiter quæro, an Regulares possint ministrare Sacramentum Extreme-Vnctionis secularibus occasione hospitij intra Monasteria ipsorum infirmantibus ad mortem? Affirmatiuè respondet Pellizarius in *Manual. Regul. tom. 2. tract. 8. cap. 3. sect. 4. num. 326.* Idque ait ille, absque licentia Episcopi, & aut Parochi; & hoc ex indulto concessio PP. Benedictinis, & relato in Compen. Soc. *verb. Extrema Vnctio*, his verbis: *Postulanti nostris iis, qui intra septa Collegiorum, seu domorum infirmati fuerint, Extreme-Vnctionem Apostolica auctoritate liberè Parochialis Presbyteri, aut alterius cuiuscunque Episcopi, vel Superioris licentia, vel assensu nullatenus requisito ministrare.* Ita Suarez *tom. 4. de Relig. tract. 10. lib. 9. cap. 4. num. 16.* qui bene notat, ad vsum talis indulti, nullam familiaritatem requiri, sed sufficere, vt quis ægrotet intra Monasterium; siue id contingat ratione hospitij, siue aliqua alia occasione (studiorum v.g.) Aduertit autem Miranda *part. 1. Manual. quest. 49. art. 1.* eiusmodi indultum fuisse concessum à Nicolao Franco Apostolicæ Sedis Legato de Latere, & coque posse frui etiam alios Regulares per viam communicationis, & quidem etiam in præsentia. Sed vt optime obseruat Lezana *vbi supra num. 20.* dubitari potest, an tale indultum inter *viuæ vocis oracula* recensendum sit, & per consequens his temporibus inutile. Notandum est etiam cum DD. quos affert, & sequitur Leandrus de *Sacrament. tom. 2. tract. 7. disp. 3. quest. 1.* postea in Regulares ministrare Eucharistiam in Paschate, & Viaticum in articulo mortis familiaribus, & seruitoribus commorantibus in Monasterio, vel si sint coniugati, & dormiant nocte extra Conuentum, quia illi etiam commensales sunt continui.

RESOL. LXXXIX.

An Religiosi B. Ioannis à Deo, vulgo dicti Bonfratelli, vel alij Regulares, si priuilegia Mendicantium participant, possint excipere in suis Hospitalibus confessiones infirmorum sine Ordinarij approbatione?
Et cursum inferitur, quod in Religione quoruncunque Regularium Sacramentum penitentia administratur penitentibus